FEDERACIÓ CATALANA DE VOLUNTARIAT SOCIAL

Telèfon: 972 22 79 11
girona@federacio.net

L'Agenda VOLUNTARIAT

DIUMENGE 20 FEBRER
▶**Palafrugell.** Pavelló de patinatge Palafrugell: Concurs d´Allioli i Calçotada Popular Hora: 12h i 14hFundació Oncolliga Girona. Donatiu: 15 euros.Inscripcions 972 22 49 63

DIMARTS 22 I DIJOUS 24
▶ ***Girona.*** Curs Voluntariat en l´àmbit de la Salut Hotel Entitats Girona.C/Rutlla, 20-22 Hora: 10h a 14h. Federació Catalana Voluntaritat Social. Preu: 25 €.Inscripcions:girona@federacio.net//972 22 79 11 (matins).

DIVENDRES 25 FEBRER
▶ **Girona.** Sala de Formació-Taller Ocupacional Montilivi Acció Formativa sobre Projecte Model Funundació Ramon Noguera. 10h a 11.30h. Fundació Ramon oguera Confirmacions: partrtecnologic2@fundaciornoguera.com /972 18 33 25.
Girona,Barcelona,Lleida i Tarragona. Participa al segon concurs de relats de Voluntariat Social:«Comparteix les teves vivències, experiències i motivacions com a voluntari». Federació Catalana Voluntaritat Social. Data limit entrega:28 de febrer.Informació i bases concurs:http://blog.voluntaris.cat

DIVENDRES 4 MARÇ
▶ **Girona.** Barri Vell Girona Cursa Popular Nocturna Hora: 20h Creu Roja Girona.
Cal portar llanterna.Inscripcions: voluntariat.girona@creuroja.org//972 22 22 22

Convoquen el concurs de relats de voluntariat

FCVS

Cartell del concurs.

GIRONA | **JORDI BARÓ**

■ Per segon any consecutiu la Federació Catalana de Voluntariat enceta una segona edició dels Relats de Voluntariat, on els voluntaris de les entitats els animem a participar aportant per escrit les seves experiències com a voluntaris, les seves vivències, els seus intercanvis, les seves motivacions..... la data límit d'entrega de relats es el 28 de febrer. La lectura i entrega dels premis es dura a terme el mateix dia 28 de febrer a les 19 h al parlament europeu de Barcelona al Passeig de Gràcia, 90.

Per a mes informació podeu consultar les bases del concurs al següent blog: http://blog.voluntaris.cat

Ricard Culubret

President Associació Malats de Parkinson a Girona

«Ser voluntari és un ajut per a un mateix»

GIRONA | **JORDI BARÓ**

JORDI BARÓ

Ricard Culubret.

P Quan us vareu constituir com associació ? i perquè ?

R L'Associacio Catalana del Parkinson a les Comarques de Girona va néixer fa 7 anys arrel de que el meu pare li van diagnosticar aquesta malaltia i vaig veure que no hi havia cap entitat com aquesta a Girona i que el metge ens va comentar que ens faria molt servei que existís. Vaig cercar gent amb la mateixa inquietut i la vam fundar. Des del principi que està vinculada com a delegació de l'Associacio Catalana que es troba a Barcelona i que ja té 25 anys d'història.

P Què és el que origina la malaltia ?

R És desconegut, però el que es sap és que no es ni hereditari ni contagiós. Si que hi ha gent que presenta algun o tots els simptomes clàssics de la malaltia i, no essent-ho, s'anomena Parkinsonisme i llavors si hi ha una causa específica que l'ha originat, com és algún efecte advers d'un medicament o algún problema de circulació cerebral.

P És una malaltia que es pot prevenir, hi ha algun consell que voldria resaltar ?

R Malauradament no hi ha ni prevenció ni cura definitiva per aquesta patologia encara que sí moltes possibilitats médiques i quirúrgiques per a controlar-la. Per això s'aconsella que el pacient estigui controlat per un metge neuròleg, que en sigui especialista.

P Hi ha molts de casos, quin és la mitjana o algunes dades estadístiques que donaríeu ?

R És relativament freqüent. Sembla que afecta al 2% de las persones de més de 55 anys d'edat.

P Quin és l'origen del nom de Parkinson ?

R El nom ve d'un metge anglès, James Parkinson, que el 1817 va fer la primera descripció científica.

P Què feu per a donar-vos a conèixer ?

R Fem xerrades divulgatives, celebrem el dia Mundial del Parkinson a la Rambla de Girona pels volts del 11 d'abril, i a través de la Catalana es participa en Congresos mèdics, s'emet un butlletí mensual i es dóna coneixement als mitjans de comunicació.

P A on s'han d'adreçar les persones que vulguin buscar assessorament per part vostre ?

R Al telèfon 605177809, al mail : parkinsongirona@yahoo.es i al web www.catparkinson.org. Ens trobareu a un local cedit a l'Hospital Martí i Julià de Salt on uns dies a les tardes fem teràpies de logopèdia, fisioteràpia i psicologia per malalts i per a familiars. També a l'Hotel d'Entitats de Salt on ens trobem tots els companys de la Junta que ho portem i on fem reunió cada primer dimarts de cada mes.

P Què creieu que us pot aportar el fet de ser membres de la Federació Catalana del Voluntariat Social ?

R Donar-nos a conéixer més i poder comptar amb l'ajuda de voluntaris que ens ajudin a tirar endavant l'associació.

AMB SAL I PEBRE VOLUNTARIAT I FORMACIÓ

Massa sovint associem formació a memorització, procés d'informació i exàmens. Això és un error ja que aquest àmbit només n'és una part. Històricament l'educació escolar i universitària ha estat, i és, un procés més d'informació de coneixements que de formació, potser de formació intel·lectual. La Catalunya de fa cinquanta anys es va fer poc a poc, lentament, amb bon pòsit, i sense edulcorants artificials. La d'ara te pressa, influències externes de tot tipus, volàtil, sense pòsit i aspira a poc treball, poc esforç i molta seguretat. Moltes de les creences conreades amb anys, potser en segles, s'han esbardellat en uns pocs anys.

Hi ha dubtes de què s'ha d'educar, tot sembla bo i dolent alhora. Per tant, sembla difícil que el nostre sistema educatiu pugui educar amb la finalitat d'aconseguir un creixement de la persona, l'altra formació. Els economistes parlen ara de manca de valors per explicar una part de la crisi. Però quins valors? Cal anar més enllà, per això és important que l'educació continuï en la família, en la comunitat i, també, al meu parer, en la societat organitzada. El conjunt d'individus s'organitza perquè els seus integrants puguin acomplir la seva escala de valors i segons com sigui aquesta, serà el grup. Trobem així persones que col·laboren en clubs esportius, en associacions polítiques, de voluntariat, de cooperació, culturals, etc. La majoria de voluntaris creiem de ben segur en la majoria dels valors abans esmentats i els apliquem, de forma conscient o inconscient, en la nostra tasca solidària. Si un voluntari o voluntària se sent realitzat en la seva tasca altruista i, a més, a gust perquè pot desenvolupar i fer créixer els seus valors a dins l'associació, difícilment ho deixarà, al contrari, la seva participació i col·laboració serà molt més activa. Per tant, l'associació ha de procurar el creixement del voluntari com a persona i per tant la seva formació almenys en dos àmbits: el que possibilita fer la seva tasca de forma acurada associada a la més informativa, i el que procura per el propi creixement de la persona i la seva realització personal. Els voluntaris no cobrem per realitzar la nostra tasca, la nostra associació no te com a objectiu el lucre monetari, però això no vol dir que no la hem de fer de la millor manera possible. Per tant, ens calen els coneixements necessaris per desenvolupar-la, i l'associació, ha de procurar-ne la seva realització. No ha de ser una formació estrictament acadèmica sinó original, amena i participativa. L'associació ha de realitzar una formació perquè els seus integrants puguin desenvolupar la seva tasca correctament i aquests han d'estar contents per poder-la realitzar. No cal memoritzar, no cal exàmens: cal l'actitud de superació per millorar la feina a fer, amb ganes, gaudint-la. Però no és suficient. El grup ha de permetre també el creixement personal dels seus components i això s'aconsegueix si ho poden fer en la seva escala de valors. Cal procurar que la persona senti que pertany al grup, que se'n cregui partícip i valorat. L'associació ha de procurar aquesta formació de forma natural i amb regularitat dins del seu sistema de funcionament, de la forma que cregui més convenient: reunions, trobades, conferències, excursions, etc. Perquè la persona es senti partícip del grup, el sistema ha de procurar que tots els seus integrants puguin manifestar-se i, en la mesura que vulguin, participar activament en la presa de decisions fonamentals. Només les associacions que aconsegueixin que els seus voluntaris es sentin part del grup, aconseguiran la seva implicació i això serà bo pel futur de l'entitat.